

Prilog proučavanju ihtiofaune reke Zapadne Morave

P. Veljović, D. Đukić i S. Simović

Izvod

Izvršeno je istraživanje ihtiofaune vodenog ekosistema reke Zapadne Morave sa pritokama (r. Bjelica, r. Kamenica, r. Čemernica), sa aspekta inventarizacije i mogućnosti introdukcije novih ribljih vrsta.

Dobijeni rezultati ukazuju na direktnu zavisnost kvalitativne i kvantitativne zastupljenosti pojedinih ribljih vrsta, i stepena hidrozagodenja pojedinih profila na kojima je istraživanje obavljen.

UVOD

Obzirom da je voden ekosistem reke Zapadna Morava recipijent ogromnih količina otpadnih voda (Veljović, 1985), pristupljeno je istraživanju strukture ribljih populacija u uslovima postojećeg hidrozagodenja.

Želeli smo bliže sagledati stanje ribljeg fonda ove reke sa pritokama, kako bi obzirom na čest pomor riba koji se ovdje dešava mogli predložiti određene mere zaštite ihtipopulacija.

Istovremeno ovo istraživanje ima za cilj da ukaže na mogućnosti introdukcije nekih vrsta riba, kao i na kontrolisano porobljavanje pojedinih profila kvalitetnom ribom.

MATERIJAL I METOD RADA

Prikupljanje materijala za ovu analizu obavljeno je tokom 1984. godine u reci Z. Morava i njenim pritokama, na potezu: Lučani—Čačak—Kraljevo. Obuhvaćen je tok u dužini 103 km, odnosno vodena površina od 698 ha.

Prosečna dubina vode u ovom ekosistemu iznosi 2,5 m. Maksimalna dubina od 14 m registrovana je u predelu akumulacije »Međuvršje«. Providnost vode leti iznosi 0,8 m a zimi 4,3 m Obale i plićaci su jako obrasli makrofitskom vegetacijom.

Uzorci su uzeti sa 6 različitih profila i u tri navrata. Korištene su mreže stajaćice različite gustine, čiji se promjer okaza kretao između (45 x 45 — 75 x 75). Na mestima male dubine i priobalnom pojusu korišten je elektroribolov.

Dr Veljović Predrag doc. Agronomski fakultet Čačak.
Mr Dragan Đukić asist. Agronomski fakultet Čačak.
Dipl. biol. Slavica Simović asist. Agronomski fakultet Čačak.

Prikupljen materijal obrađen je u živom stanju i na terenu, vodeći računa o sezoni lova i tačci odnose profila posmatranja. Obradeno je ukupno 1111 primjera ulovljenih riba, čija je taksonomska determinacija izvršena prema Vuković, T. Ivanović, B. 1971.

Sva potrebna izračunavanja u ovom radu su upotrebom relevantnih statističkih metoda, prema Hadživuković, S. 1973.

REZULTATI ISTRAŽIVANJA I DISKUSIJA

Istraživanje je pokazalo da u reci Z. Morava i njenim pritokama obitava ukupno 25 vrsta riba (tab. 1), koje pripadaju u 7 porodica. To su:

Cyprinidae

- *Cyprinus carpio* L. (Šaran)
- *Tinca tinca* L. (Linjak)
- *Carassius carassius* L. (Karaš)
- *Leuciscus cephalus* L. (Klen)
- *Leuciscus leuciscus* L. (Klenić)
- *Aramis brama* L. (Deverika)
- *Aramis ballerus* L. (Kesega)
- *Chalcalburnus chalcooides* G. (Bucov)
- *Barbus barbus* L. (Mrena)
- *Barbus medidionalis* Riss (Potočna mrena)
- *Gobio gobio* L. (Krkuša)
- *Chondrostoma nasus* L. (Skobalj)
- *Rutilus rutilus* L. (Bodorka)
- *Leuciscus idus* L. (Jezár)
- *Leucaspis delineatus* L. (Belka)
- *Alburnus alburnus* L. (Ukljija, belvica)
- *Alburnoides bipunctatus* L. (Dvoprugasta ukljija)

Centrarchidae:

- *Lepomis gibbosus* L. (Sunčanica)

Percidae:

- *Perca fluviatilis* L. (Grgeč)
- *Aspro zingel* (Veliki vretenac)
- *Aspro streber* L. (Mali vretenac)
- *Acerina schraetser* L. (Balavac)

Siluridae:

- *Silurus glanis* L. (Som)

Esocidae:

- *Esox lucius* L. (Štuka)

Cobitidae:

- *Misgurnus fossilis* L. (Čikov)
- *Nemachilus barbatulus* L. (Brkica)

Cotidae:

- *Cottus gobio* L. (Peš)

U pogledu kvalitativnog sastava najbrojnija je po-rodica Cyprinidae. Nju čine ukupno 20 vrsta riba. Percidae su zastupljene sa 4 vrste, dok u ostalim fa-milijama je prisutna po jedna vrsta ribe.

Inventarizacija riba reke Z. Morava u prošlosti nije bila predmet posebnih istraživanja. Ova problematika pozmatrana je jedino sa aspekta rasprostranjenja i popisa slatkovodnih riba Jugoslavije u radovima: Hekel, et. Kner. 1858.; Karman, S. 1952.; Taler, Z. 1953.

Na novija istraživanja ihtiofaune vodenih ekosistem-ima koji obuhvataju delom i reku Z. Moravu, nemaju karakter taksonomskog pregleda. Ona se uglavnom odnose na bliže sagledavanje uticaja raznih agenasa na otpadnih voda na postojeću ihtiofaunu, te na uloga-ru riba u prečišćavanju rečne vode. To se presegao odnosi na istraživanja: Mitrović, Tutundžić, V. Janković, D., Elezović, I. 1982.; Janković, D. 1979.; Elezović, I. 1984.

Kvantitativni sastav ihtiopopulacije u reci Z. Morava prikazan je u (tab. 1). Podaci (tab. 1) se odnose na postotak brojnosti i ihtiomase za svaku riblju vrstu.

Najveću gustinu populacije ima Abramis brama L. (Deverika). Procenat njene brojnosti iznosi 32,13%. U pitanju je izrazita hyperpopulacija ove vrlo adaptivne vrste, posebno u regionu akumulacije »Među-

vršje«. Sličnu pojavu u akumulacijama za neke druge manje vredne vrste riba, konstatovali su: Aga-nović, M. 1966.; Habeković, D. 1981.

Dosta visoku brojnost u ekosistemu ispoljavaju: skobalj (12,15%), klen (11,34%), potočna mrena (6,93), belka (4,5%), krkuša (4,4%), kesega (3,7%).

Posebno je interesantno istaći priličnu zastuplje-nost komercijalno značajnih ribljih vrsta, kao što su: šaran (4,14%), som (2,43%). No to su vrste unete planskim i uspešnim porobljavanjem.

Niska zastupljenost karakteristična je za linjaka (1,35%), bodorku (1,35%), grgeča (1,08%), i bucovu (1,26%). Ostali predstavnici ihtiofaune (tab. 1) ispo-ljili su najnižu brojčanu zastupljenost koja varira iz-među 0,18% — 0,99%.

Što se tiče težinskog odnosa pojedinih ribljih vrsta, podaci u (tab. 1) ukazuju da je deverika i po ihtiomase najviše zastupljena (27,66%). Zatim slede: som (14,45%), skobalj (11,97%), šaran (11,14%), potočna mrena (7,44%), klen (7,99%) štuka (5,58%), bucov (3,28%). Ukupna ihtiomase ovih osam vrsta riba iz-nosi čak 89,51%, te samo 10,49% ihtiomase otpada na preostalih 17 vrsta riba.

Istraživanje je nadalje pokazalo da se u pogledu strukture ihtiopopulacija u okviru ekosistema mogu razlikovati nekoliko područja odnosno regionala. To su: 1. Salmonidni region (obuhvata visinske vode tj. r. Tolšnica, r. Jasenica). Ovdje dominiraju: peš, brkica, dvoprugasta uklij. 2. Region potočne mrene (obuhvata r. Kamenicu, i r. Bjelicu). U ovom regonu u velikom stepenu zastupljene su sledeće vrste riba: potočna mrena, klen, klenić, skobalj, krkuša, uklij. 3. Mrenski region. Zahvata područje ekosi-stma iznad akumulacije »Međuvršje«. Ovdje domini-

Tablica 1. Brojčana i težinska zastupljenost u reci Z. Morava i njenim pritokama:

VRSTA RIBE	ukupno kom.	% brojnosti	ukupno g	% mase
Deverika (Abramis brama L.)	357	32,13	224000	27,66
Skobalj (Chondrostoma nasus L.)	135	12,15	96900	11,97
Klen (Leuciscus cephalus L.)	126	11,34	64700	7,99
Potočna mrena (Barbus meridionalis Peteny)	77	6,93	60250	7,44
Štuka (Esox lucius L.)	34	3,06	45200	5,58
Kesega (Abramis ballerus L.)	41	3,69	3480	0,43
Krkuša (Gobio gobio L.)	49	4,41	5370	0,66
Karas (Carassius carassius L.)	42	3,78	23520	2,89
Som (Silurus glanis L.)	27	2,43	117000	14,45
Šaran (Cyprinus carpio L.)	46	4,14	90200	11,14
Belka (Leucaspis delineatus L.)	50	4,50	1380	0,17
Linjak (Tinca tinca L.)	15	1,35	6500	0,80
Bodorka (Rutilus rutilus L.)	15	1,35	3650	0,45
Uklij (Alburnus alburnus L.)	15	1,35	2050	0,25
Klenić (Leuciscus leuciscus L.)	11	0,99	5200	0,64
Grgeč (Perca fluviatilis L.)	12	1,08	21200	2,62
Bucov (Chalcalburnus chalcooides L.)	14	1,26	26550	3,28
Veliki vretenar (Aspro zingel L.)	3	0,27	2000	0,25
Rečna mrena (Barbus barbus L.)	11	0,99	5000	0,62
Peš (Cottus gobio L.)	3	0,27	400	0,05
Balavac (Acerina schrester L.)	8	0,72	450	0,06
Čikov (Misgurnus fossilis L.)	7	0,63	2130	0,26
Mali vretenar (Aspro streber L.)	9	0,81	800	0,10
Dvoprugasta uklij (Alburnosides bipunctatus L.)	2	0,18	500	0,06
Jezar (Leuciscus idus L.)	2	0,18	400	0,05
UKUPNO	1111	100	80990	100

Tablica 2. Sastav i zastupljenost ribljih populacija u različitim sezonomama

Vrsta riba	proleće kom. %	leto kom. %	jesen kom. %	
Deverika	87	21,75	103	21,19
Skobalj	47	11,75	78	16,05
Klen	31	7,75	75	15,43
Fotočna mrena	32	8,00	45	9,26
Štuka	13	3,25	18	3,70
Kesega	10	2,50	25	5,14
Kruša	22	5,50	27	5,56
Karas	20	5,00	18	3,70
Som	12	3,00	15	3,09
Šaran	27	6,75	12	2,47
Belka	37	9,25	11	2,26
Linjak	4	1,00	11	2,26
Bodorka	7	1,75	8	1,65
Uklija	7	1,75	8	1,65
Klenić	5	1,25	6	1,23
Grgeč	3	0,75	6	1,23
Bucov	7	1,75	6	1,23
Veliki vretenar	3	0,75	—	—
Rečna mrena	8	2,00	3	0,62
Peš	—	—	3	0,62
Balavac	3	0,75	3	0,62
Čikov	4	1,00	3	0,62
Mali vretenar	7	1,75	2	0,41
Dvoprugasta uklija	2	0,50	—	—
Jezar	2	0,50	—	—

raju: Rečna mrena, potočna mrena, klen, skobalj, klenić, jezar, krkuša, štuka, som, dvoprugasta uklija. 4. Mrensko cyprinidni region. On obuhvata područje akumulacije »Ovčar banja« i akumulacije »Međuvršje«, kao i područje Z. Morave ispod grada Čačka. Dok se u predelu obe akumulacije uglavnom sreću: šaran, deverika, bodorka, grgeč, som, bucov, i neke ribe mrenskog regiona, dotle u području ove reke ispod grada Čačka ima riba kao i u akumulacijama, ali su mnogo češće, vrste, kao: skobalj, klen, rečna mrena, som i šaran.

Ulov riba prema godišnjem dobu i području lova, prikazan je u (tab. 2) i tab. 3) ovog rada. Letnji ulov bio je najveći (43,75%), a jesenji najniži (20,25%). Najbogatiji ribom je region akumulacije »Međuvršje« (51,76%) jer je i najmanje zagađen, a najsramašniji su reka Bjelica i reka Kamenica zbog sve češće opterećenosti zagađivačima različitog porekla. To se posebno odnosi na reku Bjelicu u koju se izlivaju otpadne vode hemijske industrije »Milan Blagojević« Lučani. U reci Čemernici recipijentu otpadnih voda celokupne industrije Gornji Milanovac i nema riba.

Nizak ulov i sromaštvo ribljim vrstama karakteriše i područje Z. Morave ispod grada Čačka pa sve do Kraljeva. To se može dovesti u vezu sa sistemskim zagađivanjem koje ovaj profil trpi od strane Čačanske i Kraljevačke industrije (Veljović, P. 1985).

Posmatrajući brojni odnos grabežljivih riba prema brojnosti mirnih vrsta koje im služe kao hrana na nivou čitavog ekosistema, zapažamo da on iznosi 1:27. Prema H a b e k o v i č, 1981 to je veoma blisko optimalnoj vrednosti pri kojoj se populacije riba u stojaćoj vodi nalaze u ravnoteži. Pošto u ovom vodenom ekosistemu osobinu stajaće vode ispoljava samo područje hidroakumulacije »Međuvršje«, koje je istovremeno najbogatije ribom, interesantno je istaći, da izneti pokazatelj odnosa grabežljivih prema mirnim vrstama riba znatno odstupa od optimalne vrednosti, jer iznosi 1 : 15. To ukazuje na potrebu povećanja brojnosti grabežljivih vrsta kao biomelioratora.

Prema postojećim ekološkim uslovima koji karakteriše ovaj deo ekosistema (Veljović, 1985), postoji povoljni uslovi za introdukciju izvesnih količina smuda i nekih biljojednih riba. Prisustvo smuda može bi svakako povoljan uticaj na napetost hranivih odnosa u ekosistemu, dok bi biljojedne vrste svakako doprinete usporavanju procesa eutrofizacije koji je u velikoj meri zahvatao akumulaciju »Međuvršje«.

Mada grabežljivci izbegavaju ribe velikih visina, kakva je uostalom i deverika (najbrojnija u ekosistemu), unošenje smuda kao prirodnog neprijatelja mnogih mirnih ribljih vrsta, pa i deverike, ipak bi dobro pozitivne rezultate iz prostog razloga, jer se prema literaturnim podacima (Popova, O. A. 1965.; Fortunatova, K. R. Popova O. A. 1973; Veljović, P. 1982) i najveći grabežljivci uglavnom hrane malim ribama i ribljom mlađi.

Pošto se eksploracija ovog ekosistema ostvaruje putem sportskog ribolova koji nije dovoljno intenzivan, preporučujemo u regionu najbogatijem ribom, povremeno izlovljavanje i putem mreža, alava i drugog ribolovnog alata. Na taj način moglo bi se svesno i planski uticati na gustinu pojedinih ribljih populacija, a posebno na populaciju deverike koja se nalazi u stanju hiperprodukcije. Ovo tim pre, jer je ona direktna biotski konkurent u ishrani šarana koji se ovde održava isključivo stalnim poribljavanjem.

U suprotnom, veliki deo ihtiofaune ovog ekosistema i dalje će se gubiti u nepovrat putem prirodnog mortaliteta, a ekspanzija deverike sve će vše ugrožavati opstanak mnogih kvalitetnih ribljih vrsta koje i onako trpe ogromne gubitke čestim trovanjem izazvanim dejstvom udarnih talasa otpadnih voda postojecu industrije. Istovremeno proces eutrofizacije u hidroakumulaciji »Međuvršje«, za vrlo kratko vreme učinit će ovu akumulaciju protočnom, jer je izdizanje dna pod uticajem makrofitske vegetacije njen prvo bitni nivo snizilo za čitavih 38% (Veljović, 1985).

Tablica 3. Količina lovlijenih riba prema području lova i godišnjem dobu u reci Z. Morava.

Godišnje doba	Iznad akumulacije	Akumulacija »Međuvršje«	Region ispod Čačka	Pritoke Z. Morave
Proleće	73	31,19	202	35,13
Leto	142	60,60	195	33,91
Jesen	19	8,12	178	30,96
Ukupno:	234	21,06	575	51,76

SAŽETAK

Voden ekosistem r. Zapadna Morava naseljava 25 vrsta riba, koje pripadaju u sedam porodica. Dominantnu grupu čini porodica Cyprinidae sa 20 vrsta riba.

Deverika (*Abramis brama* L.) je najzastupljenija u ekosistemu i po brojnosti i po ihtiomasu (32,13% i 27,66%). Visoku brojnost ispoljava još sedam ribljih vrsta (tab. 1), tako da njihova ukupna ihtioma iznosi čak (89,51%), da bi preostalih 17 vrsta riba imalo ihtiomasu svega 10,49%.

Ulov riba prema godišnjem dobu i području lova (tab. 2) (tab. 3), ukazuje da je riba najbolje lovljena u sezoni leta (43,75%), a najslabije u jesen (20,25%). Najbogatiji ribom je region akumulacije »Međuvršje« (51,76%), a najslabije su r. Bjelica i r. Kamenica (6,84), dok u reci Čemernici ribe potpuno odsustvuju.

U pogledu strukture ihtiopopulacije u ekosistemu je moguće razlikovati četiri regija: 1. Region salmonida (r. Tolisnica i r. Jasenica). 2. Region potočne mreže (r. Bjelica i r. Kamenica). 3. Mrenski region (područje iznad akumulacije). 4. Mrensko-ciprinidni region (obe akumulacije i deo ispod Čačka).

Odnos grabežljivih vrsta riba prema mirnim ribama koji im služe kao hrana blizak je optimalnoj vrednosti, ali se preporučuje introdukcija smuđa (*Stizostedion lucioperca* L.) u predelu akumulacije »Međuvršje« gde taj odnos bitno odstupa (1 : 15), u cilju regulisanja hiperprodukcije deverike i nekih drugih manje važnih »korovskih« riba.

U interesu sprečavanja daljeg procesa eutrofizacije u predelu akumulacije »Međuvršje« neophodno je unošenje biljojednih riba.

U regulisanju brojnosti pojedinih ribljih vrsta, a pre svega prenamnožene deverike, nameće se potreba za intenzivnijim organizovanijim izlovom upotreboom modernih ribolovne tehnike.

Summary

ADDITION TO DATA ON THE ICHTHIOFAUNA OF THE RIVER MORAVA

The water ecosystem of the River Zapadna Morava is populated by 25 species of fish, which belong to seven families. The dominant group comes from the family CYPRINIDAE with 20 species of fish.

The bream fish (*Abramis brama* L.) is represented in the ecosystem by its numerosness and by its ihtiomas (32.13% and 27.66%). This high number reveals seven more fish species (Table 1), so that its total ihtioma amounts to even 80.51%, whereas the remaining 17 fish species have an ihtioma of altogether 10.49%.

Catch of fish according to the time of year and area caught (Tables 2, 3) shows that the fish are caught in the autumn (20.25%). The region of Međuvršje has the highest accumulation of fish with 51.76%, the River Bjelica and River Kamenica have the least amount with 6.84%, while in the River Čemernica there are no fish at all.

Viewing the structure of the ichyopopulation in the ecosystem it is possible to differentiate the four regions: 1. The salmonids region (River Tolisnica and River Jasenica) 2. The region of stream barbel (River Bjelica and River Kamenica). 3. The barbel region (the area above the accumulation) 4. The barbel Cyprinidae region (both accumulations and the area under Čačka).

The relation of the predatory fish species toward the still fish which serve as food has near optimal values. However, the introduction of the pikeperch (*Stizostedion lucioperca* L.) is recommended in the upper accumulation of Međuvršje where that relation significantly varies (1:15) for the purpose of regulating the hyperproduction of the bream fish and some other less valuable coarse fish.

In order to save the further process of eutrophication in the upper accumulation area of Međuvršje it is necessary to add the herbivorous fish.

To regulate the number of individual fish species, and before all the over reproduction of bream fish, more intensive and more organized catch with the use of various fish catching techniques is necessary.

LITERATURA

- Aganović, M., Vuković, T., Kapetanović, N. (1966): Ihtiofauna jablaničke vodene akumulacije Rib. Jug. XXI (5) 92—95. Zagreb.
- Fortunatović, K. R., Popova, O. A. (1973): Pitanie i piščevie vzaimootnošenja hiščnih rib v Delti Volge. Izd-vo Nauka. Moskva.
- Janković, D. (1979): The process of fish fauna restoration in the river Pek following the catastrophic outbreak of gunage from the copper mines »Majdanpek« in Yugoslavia. Svn. biol. Hung. 19, pp. 141—149. Budapest.
- Karaman, S. (1952): Prilog poznavanju slatkovodnih riba Jugoslavije. Prirodoslovna izdanja, knj. 25, JAZU, Zadar.
- Mitrović-Tutundžić, V., Janković, D., Elezović, I. 1982: Chronic effects of pollution on the Velika Morava river. Ichtyologia. 14, 2 : 135—148. Beograd.
- Popova, O. A. (1965): Pitanie hiščnih rib i ih vzaimootnošenje s kormovanim organizmami. M. Nauka.
- Habeković, D., Homen, Z., Popović, J. (1981): Ihtiofauna akumulacijskog jezera »Modrac« Rib. Jug. XXXVI (1) 4—7. Zagreb.
- Elezović, I. (1984): Zagadenost voda pesticidima i srodnim toksikantima u Srbiji. Projekat: Zaštita i unapređenje životne sredine u SR Srbiji. Beograd.
- Taler, Z. (1953): Rasprostranje i popis slatkovodnih riba Jugoslavije. Glasnik Prirod. muz. Srpske zem., B, knj. 5—6, Beograd.
- Hekel et Kner (1858): Die Süsswasserfische der Österreichischen Monarchie. Leipzig.
- Hadživuković, S. (1973): Statistički metodi s primenom u poljoprivrednim i biološkim istraživanjima. Radn. Univerzitet »Radivoj Ćirpanov« Novi Sad.
- Vuković, T., Ivanović, B. (1971): Slatkovodne rive Jugoslavije. Zemalj. Muzej BiH. Sarajevo.
- Veljović, P. (1982): Dinamika populacije štuke E. lucius L. (predator i crvenperke). Matica srpska. Zborn. za prir. nauke. 63. 153—157.
- Veljović, P. (1985): Hidrohemiske karakteristike vodenog ekosistema r. Zapadnat Morava. Rib. Jugoslavije. XXXX (4). Zagreb.

Primljeno 10. 9. 1985.